

prima instanță: E. Buzu
instanța de apel: M. Guzun, V. Brașoveanu, A. Pahopol

dosarul nr. 2ra- 2470/16

ÎNCHEIERE

02 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iurie Bejenaru, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Anatol Jurcov,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Anatol Jurcov împotriva lui Tudor Leahu, cu privire la repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 mai 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Anatol Jurcov și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Orhei din 25 ianuarie 2016,

c o n s t a t ă :

La data de 17 august 2015, Anatol Jurcov a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Tudor Leahu cu privire la repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, el este condamnat la detenție pe viață și că a înaintat cereri în instanța de judecată, solicitând examinarea acestora cu participarea sa în ședința de judecată, însă pîrîtul Tudor Leahu, judecător la Judecătoria Rezine, intenționat, cu încălcarea practicii judiciare, dând dovadă de neprofesionalism, îl discriminează creându-i impedimente de a avea acces la justiție și a-și apăra personal drepturile sale procesuale, refuzând escortarea lui în ședințele de judecată, examinînd cererile sale în lipsa lui.

Solicită, încasarea din contul pîrîtului Tudor Leahu în beneficiul său a sumei de 10 000 euro cu titlu de prejudiciu moral.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 06 octombrie 2015 cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Anatol Jurcov împotriva lui Tudor Leahu cu privire la repararea prejudiciului material și moral a fost strămutată pentru examinare la Judecătoria Orhei.

Prin hotărârea Judecătoriei Orhei din 25 ianuarie 2016 a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

Prima instanță a reținut că, reclamantul nu a demonstrat precum că i-au fost cauzate careva prejudicii materiale sau că a suportat careva cheltuieli reale, necesare și rezonabile ce urmează a fi compensate acestuia.

Totodată, prima instanță a constatat că, materialele cauzei nu conțin probe pertinente și incontestabile ce ar demonstra vinovăția pârîtului în faptul încălcării dreptului reclamantului la un proces echitabil, deoarece instanța a informat reclamantul despre data, ora și locul desfășurării ședinței de judecată cît și despre necesitatea de a-și desemna un reprezentant, or, legislația în vigoare nu prevede posibilitatea escortării condamnaților în instanțele de judecată la examinarea cauzelor civile, intentate la cererile acestora, iar interesul public al unei bune administrări a justiției nu solicită prezența reclamantului la ședință.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 mai 2016 a fost respins apelul declarat de către Anatol Jurcov și a fost menținută hotărîrea primei instanțe.

La data de 26 august 2016, Anatol Jurcov a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea apelului, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că, nu este de acord cu hotărîrile instanțelor inferioare, deoarece circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii nu au fost elucidate pe deplin, au fost încălcate sau aplicate eronat normele de drept material și procedural, iar erorile comise au dus la soluționarea greșită a cauzei.

Sușține că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel, fiind obligată să indice cu claritate argumentele pe care își întemeiază decizia. Or, abținerea instanței de la furnizarea unui răspuns explicit, constituie o încălcare a art. 6 § 1 CEDO, încălcări ce au dus la emiterea unei decizii judecătorești neîntemeiate, ilegale, contrare prevederilor art. art. 239, 240, 241, și 373 CPC.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost depus în termen, or, din materialele cauzei rezultă că, instanța de apel a expediat copia deciziei contestate în adresa recurentului la data de 14 iunie 2016 (f. d. 94), însă la materialele dosarului nu se regăsește dovada recepționării acesteia de către ultimul.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Anatol Jurcov nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentul invocat în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanțele ierarhic inferioare, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Anatol Jurcov, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul lui Anatol Jurcov ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul lui Anatol Jurcov se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic